

Ordføreren: (S u e n s o n) Skjøndt Tiden er saa langt fremrykket, vil jeg dog gjerne gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til det Statsregnskab, over hvilket der her foreligger Betænkning, i dets Heelhed. Ved, hvad der i sin Tid blev bevilget af Rigsraadet ved de sig til Normalbudgettet sluttende, i Begyndelsen af 1862 givne Tillægsbevillingslove, vare Udgifterne beregnede at gaae op til 30,727,553 Rdl., men i Løbet af Finantsperioden indtraf der jo Omstændigheder, som gjorde det nødvendigt at bevilge extra 11,810,000 Rdl., hvoraf de 11,540,000 Rdl. alene tilstodes til Land- og Søværnet. Indtægterne i Finantsperioden skaffedes tilveie, foruden af de løbende Indtægter, deels ved Afdrag paa Statsactiverne, deels ved Tilskud fra Landsdelene, og deels ved Tilskud fra Drefundsfonten. For at tilveiebringe de nødvendige Midler, da Krigsbudgettet traadte i Kraft, maatte man forøge Tilskuddene fra Landsdelene og fra Drefundsfonten og optage et nyt Laan. Regnskabet udviser nu, at der af de bevilgede Udgifter blev bespart 1,008,000 Rdl., medens Indtægterne paa den anden Side fløde saa rigeligt, at man kunde nedsatte Tilskuddet fra Landsdelene, der benyttedes til at tilveiebringe Ugevægt, med omtrent 3,258,000 Rdl. De Tilskud, der bleve givne af Drefundsfonten, bleve dækkede ved Udstedelsen af nye Obligationer til et Beløb af 9,748,681 Rdl., og der blev derhos optaget et nyt engelsk Laan, som skulde indbringe 10 Millioner Rdl., og som kom til at at lyde paa 10,950,000 Rdl., saa at hele det Beløb, hvormed Udgiften oversteg de løbende Indtægter, i Virkeligheden blev dækket ved Statslaan til Beløb af omtrent 20,698,000 Rdl. Efter Finantsregnskabets Opgjørelse viser imidlertid Forøggelsen af hele Statsgjælden sig ved Afbetaling paa den ældre Gjælds at være bragt ned til 16,952,000 Rdl., hvoraf derhos 7½ Millioner havde i Behold.

Som det vil sees af den Betænkning, der er bleven afgiven med Hensyn til dette Statsregnskab af det i Folkethinget nedsatte Udvalg, og til hvilken det her i Thinget nedsatte Udvalg i det Hele taget har troet at kunne henholde sig, har man der meent at burde forbi-gaae endeel Puncter, som ere omhandlede i

Statsrevisionens Betænkning over Regnskabet, hvilke Puncter i Almindelighed angaae saadanne Oversørsler fra en Conto til en anden, eller saadanne efter Statsrevisionens Formening mindre rigtige Ansørsler paa enkelte Conti, som Udvalget i det andet Thing i det Hele taget har troet, at der ikke var nogen Grund til nu at bringe nærmere paa Bane eller til at foranledige nogen nærmere Discussion om, idet man turde anlage, at der var en saadan Smødefommen mellem Regjeringen og Rigsdagen, at deslige Ting efterhaanden vilde blive rettede i Budgetterne eller ved Regnskaberne, naar det viste sig, at enkelte Ting vare anførte paa en Conto, hvor de efter nyere Overveielse fandtes ikke at burde høre hjemme. De Beslutninger, som Udvalget i Overensstemmelse med, hvad der er vedtaget i det andet Thing, kommer til at tilraade dette Thing at vedtage, indskrænke sig derfor til ni. Den første af disse vedkommer Statsregnskabet i det Hele og indeholder en almindelig Bemærkning, som jo vil gjentage sig hvert Aar, nemlig den, at den paafølgende Statsrevision maa paaagte de Regnskabsposter, som ikke have fundet deres endelige Afslutning i dette Regnskab. Den 4de Beslutning gaaer ud paa en Opfordring til Krigsministeriet om at tilveiebringe en Bogføring og en Regnskabsaflæggelse, der paa det Nøieste slutter sig til Finantsloven og er ledet af fuldstændige Oplysninger om alle Enkeltheder. De øvrige 7 Beslutninger vedkomme saadanne Bemærkninger af Revisionen, som man har troet det rigtigst at forelægge Rigsdagen til Afgjørelse. Der er i disse 7 Beslutninger brugt noget forskillige Betegnelser, idet der i den 8de Beslutning er brugt Udtrykket: „passerer“, i den 2den Udtrykket: „kan passere“ og i de øvrige derimod Udtrykket: „saaer at passere“, hvilket er blevet anseet for at være det stærkeste Udtryk, som man vilde bruge i Anledning af disse Regnskabs-puncter. Udvalget har vel taget under Overveielse, om disse Udtryk ere saa nye afveiede, at de netop bør bruges med den Styrke paa de forskillige Puncter, som her steet er, men det har heller ikke i saa Henseende fundet Anledning til at foreslaae nogen Forandring i, hvad der i det andet Thing er vedtaget, og det tillader sig saaledes